

SEKMADIENIO SKAITINIAI

LITAUISK søndagsblad

26. søndag i alm. kirkeår, år C
XXVI EILINIS SEKMADIENIS. Liturginiai metai - C

Pirmasis skaitinys (Am 6, 1a. 4–7)

Vargas be rūpesčių gyvenantiems Sione ir saugiai besijaučiantiems Samarijos kalne! Jūs gulite drambliakaulio lovose ir drybsote ant savo pagalvių. Jūs valgyti imatės iš bandos avinėlių, iš tvarto nupenėtų veršelių. Jūs rėkujate skambindami arfomis, manydami sudedą kaip Dovydas giesmes. Jūs geriate vyną iš didelių taurių, tepatės geriausiu aliejumi ir nesisielojate dėl Juozapo žlugimo. Todėl jūs išeisite dabar į tremtį visų tremtinių priekyje. Pasibaigė dykaduonių siautimas.
Dėkojame Dievui.

Atliepiamoji psalmė (Ps 145, 7–10)

P. Mano siela, Viešpatį garbink!

Amžiais Viešpats laikos teisybės,
gina reikmes nekaltų prispaustųjų,
alkaniems parūpina duonos.

Kalinius iš pančių Viešpats vaduoja. – **P.**

Akliesiems šviesą Viešpats gražina,
klumpantiems padeda Viešpats vėl atsistoti,
myli Viešpats žmones teisingus.

Viešpats sergi svetimšalio žingsnį. – **P.**

Našlaitį, našlę globoja,
o nedoriesiems užkerta kelią.

Viešpats yra amžių valdovas, – jis tavo Dievas, Sione!

Jis kartų kartoms viešpatauja. – **P.**

Antrasis skaitinys (1 Tim 6, 11–16)

Tu, Dievo žmogau, siek teisumo, maldingumo, tikėjimo, meilės, ištvermės, romumo. Kovok šauniąją tikėjimo kovą, užsikariauk amžinąjį gyvenimą, kuriam esi pašauktas ir kurį puikiai išpažinai daugelio liudytojų akyse. Aš tau įsakau dėl Dievo, kuris visiems teikia gyvybę, ir dėl Kristaus Jėzaus, kuris prie Poncijaus Piloto pateikė gerą išpažinimą, kad išlaikytum įsakymą be dėmės ir be priekaišto, iki pasirodant mūsų Viešpačiui Jėzui. Jį savo laiku apreikš palaimintasis, vienintelis Valdovas, karalių Karalius ir viešpačių Viešpats, vienatinis Nemirtingasis, kuris gyvena neprieinamoje šviesoje, kurio joks žmogus neregėjo ir negali regėti. Jam šlovė ir amžinoji valdžia! Amen. **Dėkojame Dievui.**

Posmelis prieš evangeliją (2 Kor 8, 9)

P. Aleliuja. – Jėzus Kristus, būdamas turtingas, tapo vargdieniu, kad jūs taptumėte turtingi per jo neturtą. – **P.** Aleliuja.

Evangelija (Lk 16, 19–31)

Jėzus pasakė fariziejams:

„Gyveno kartą vienas turtuolis. Jis vilkėjo purpuru bei ploniausia drobe ir kasdien ištaigingai puotaudavo. O prie jo rūmų vartų gulėjo votimis aptekęs elgeta, vardu Lozorius. Jis troško numarinti alkį bent trupiniais nuo turtuolio stalo, bet tik šunes atbėgę laižydavo jo votis. Ir štai elgeta mirė ir buvo angelų nuneštas į Abraomo prieglobstį. Mirė taipogi turtuolis ir buvo palaidotas. Atsidūręs pragaro kančiose, turtuolis pakėlė akis ir iš tolo pamatė Abraomą ir jo prieglobstyje Lozorių. Jis sušuko: 'Tėve Abraomai, pasigailėk manęs! Atsiųsk čionai Lozorių, kad, suvilgęs vandenyje galą piršto, atvėsintų man liežuvį. Aš baisiai kenčiu šitoje liepsnoje'. Abraomas atsakė: 'Atsimink, sūnau, kad tu dar gyvendamas atsiėmei savo gėrybes, o Lozorius – tik nelaimės. Todėl jis susilaukė paguodos, o tu kenti. Be to, tarp mūsų žioji neperžengiama bedugnė, ir niekas panorėjęs iš čia negali nueiti pas jus, nei iš ten persikelti pas mus'. Tas vėl tarė: 'Tai meldžiu tave, tėve, nusiųsk jį bent į mano tėvo namus: aš gi turiu penkis brolius,– tegul juos įspėja, kad ir jie nepatektų į šią kančių vietą'. Abraomas atsiliepė: 'Jie turi Mozę bei pranašus, tegul jų ir klauso!' O anas atsakė: 'Ne, tėve Abraomai! Bet jei kas iš mirusiųjų nueitų pas juos, jie atsiverstų'.

Tačiau Abraomas tarė: 'Jeigu jie neklauso Mozės nei pranašų, tai nepatikės, jei kas ir iš numirusių prisikeltų'“. **Šlovė Tau Kristau!**

Kviečiame apsilankyti parapijos svetainėje adresu: <http://fredrikstad.katolsk.no>